

21 FIDDLER'S GREEN

1. As I walked by the dockside one evening so fair
To view the salt water and take the sea air
I heard an old fisherman singing this song
"Won't you take me away boys, me time is not long".

Refrein:

*Wrap me up in me oilskins and jumper,
No more on the docks I'll be seen
Just tell me old shipmates,
I'm taking a trip mates
And I'll see you someday on Fiddler's
Green.*

2. Now Fiddler's Green is a place I've heard tell
Where fishermen go if they don't go to hell.
Where the weather is fair and the dolphins do play
And the cold coast of Greenland is far, far away.

3. Where the sky's always clear and there's never a
gale.
Where the fish jump onboard with a swish of their
tails.

Where you lie at your leisure, there's no work to do.
And the skipper's below making tea for the crew.

4. When you get back to the docks and the long trip
is through
There's pubs and there's clubs and there's lassies
there too
Where the girls are all pretty, and the beer it is free,
And there's bottles of rum growing on every tree.

5. No I don't want a harp nor a halo, not me.
Just give me a breeze and a good rolling sea.
I'll play me old squeeze-box as we sail along
With the wind in the rigging to sing me this song.

FIDDLER'S GREEN

1. Toen ik op een mooie avond langs de haven liep. Om
het zoute water te zien en de zeelucht te proeven.
Hoorde ik een oude visser dit lied zingen
"Willen jullie me meenemen, jongens, ik zal het niet lang
meer maken".

Refrein:

*Doe me m'n oliejas en m'n trui aan,
Ze zullen me niet meer bij de haven zien
Vertel wel m'n oude scheepsmaten,
Dat ik een reis maak
En ik zal jullie ooit weerzien in Fiddler's
Green.*

2. Ik heb horen vertellen dat Fiddler's Green een plaats
is,
Waar vissers naar toe gaan als ze niet naar de hel gaan.
Waar het goed weer is en de dolfijnen spelen
En de koude kust van Groenland ver, ver weg is.

3. Waar de lucht altijd helder is en er is nooit een storm.
Waar de vis aan boord springt met een zwiep van hun
staart.
Waar je op je gemak kan gaan liggen, er is geen werk te
doen. En de schipper is beneden thee aan het zetten
voor de bemanning.

4. Als je in de haven bent en de lange reis is voorbij.
Daar zijn kroegen en cafés en daar zijn ook de meisjes'.
Waar de meisjes allemaal knap zijn, en het bier gratis is,
En aan iedere boom groeien er flessen met rum.

5. Ik wil geen harp noch een stralenkrans, niets voor mij.
Geef mij maar een briesje en een deinende zee.
Ik zal mijn oude trekharmonica bespelen als we weg
zeilen
Met de wind in het want die dit lied voor me zingt.

Dit lied werd geschreven in 1966 door John Conolly, songwriter uit Lincolnshire (Copyright, Music Ltd SOF, Maart 1970), en is sindsdien opgenomen in de traditie van de Ierse volksmuziek. Waarlijk een groot compliment.

Het wordt wereldwijd gezongen in kringen van de zeevaart en Ierse traditionele groepen. Het is dus in het geheel geen shanty! Maar wel een fijn lied om te zingen. Tekstueel ook erg amusant.

Fiddler's Green is, in de verbeelding van cavaleriesoldaten en zeelieden, het gelukkige land waar eeuwige vrolijkheid is: de viool die nooit ophoudt met spelen en dansers die nooit vermoeid raken.

Fiddlers Green was ook de algemene benaming voor Sailortowns. De wijken in de grote havens waar de zeeman zich kon uitleven na een lange reis. Je vond er pensions, zeemanshuizen, danshallen, kroegen en bordelen. Het was de ideale plaats voor de zeeman, zijn Hof van Eden, Utopia of het Paradijs.

'Fiddler's Green' gaat terug op een oude Ierse legende, waarin een zeeman het paradijselijk dorp kan binnengaan. Hij krijgt hier toegang wanneer hij, lopend door het binnenland met een roerriem over zijn schouder, in een plaats komt waar mensen hem vragen wat hij daar over zijn schouder draagt. Deze legende vindt volgens sommige zijn oorsprong in de profetie van Tiresias in de Odyssee van Homerus, waarin hij Odysseus vertelt dat de enige manier om de overzeese god Poseidon te kalmeren en geluk te vinden is: een roeispaan te nemen en te lopen is tot hij een land vindt, waar hij wordt gevraagd wat hij draagt, en dan zijn offer brengt.

Wikipedia (http://en.wikipedia.org/wiki/Fiddler's_Green) geeft ook een lied, onder dezelfde titel maar met een totaal andere tekst (en waarschijnlijk ook andere melodie), dat gerelateerd is aan de Cavalerie van de V.S. De auteur / componist is onbekend. Het werd in 1923 gepubliceerd in 'U.S. Cavalry Manual'. Heden ten dage wordt het bij cavalerie-eenheden nog gebruikt om overleden cavalieristen te gedenken.